

at begynde med Netten, før vi begynde med Maad en. Det synes nu rigtignok at have Noget for sig, naar man seer hen til Sagen i Almindelighed, at det er bedst, at vi faae at vide, hvøm vi ville betroe Noget, førend vi fastsætte, hvad vi ville betroe dem. Jeg troer imidlertid ganske det Modsatte; jeg troer, at det er bedst at faae at vide, hvad der skal betroes, førend vi tænke paa at betroe Nogen Noget; thi Qualificationerne til at blive betroet maae jo rette sig efter det, hvad der skal betroes. Det er derfor min, saavidt jeg troer, uroffelige Overbeviisning, at det vilde være rigtigst at begynde med at sige, hvad Pligt, hvad Ret, hvad Myndighed, hvilket Arbejde der skulde paalægges de communale Autoriteter, navnlig dem i første Instants, Sogneforstanderskaberne, at man nærmest har det for Die, at man skal see at begynde med det, og saa derefter ordne Valgmaaden. Men det er forøvrigt ikke for mig Grunden til at have Noget imod Lovforslaget i og for sig; det, som jeg har imod Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er Valgmaaden, som deri er foreslaaet; men jeg har troet dertil at maatte gjøre den Indvendning, at det Principtigtige synes at være: først hvad og saa hvordan.

Solberg: Jeg skulde blot tillade mig at bemærke, at, naar min ærede Sidemand (Blume) har sagt, at man vedtog en Lov med det Ønske, at den maatte døe snarest muligt, saa er det dog ikke med den Tanke, at jeg gaaer til at stemme for Lovforslagets Fremme. Jeg siger: Lad det leve, saalænge det kan. Folk skulle arbejde sig frem til deres Ønskers Maal; dersom de ikke gjøre det, fortjene de heller ikke at naae det. Staaer der i Grundloven Noget, der er forjattet Folket, s. Gr. Myndighed i deres egne Anliggender eller Juryindretninger, da skulle de arbejde frem til det. Lægge de Hænderne i Skjød og gjøre Intet, saa fortjene de heller ikke at faae det. Dersom altsaa den Lov, som jeg agter at stemme for, tilfredsstiller Folk i den Skikkelse, hvori den kommer ud, da skal jeg slet ikke ønske dens Død.

Krabbe: Den ærede 2den Landsstingsmand for 6te Kreds (Wardensleth) yttrede, at hans Stilling som nyt Medlem af Thinget, som den, der vilde modsætte sig nærværende

Lovudkast, ingenlunde var misundelsesværdig; men jeg troer ogsaa at kunne sige, at heller ikke de ældre Medlemmer af Landsstinget, og allermindst Medlemmerne af Udvalget, at deres Stilling er mere misundelsesværdig; thi, skjøndt Forslaget er vedtaget eenstemmigt i det 2det Thing, er det virkelig skeet med en meget tvivlsom Ubefaling, da der er yttret, at man ved at vedtage Lovforslaget vilde komme et Hanesked frem. Jeg troer nu virkelig, hverken at Landsstingets daværende Medlemmer eller Udvalgets Medlemmer, hvis man havde troet, at man kun kom et Hanesked frem ved denne Lov, vilde have vedtaget den; men man maa lægge Mærke til, at Grundlaget for Udcastet er udgaaet fra selve Regjeringen. Dette Grundlag kunde ikke forandres, og det var derfor Udvalget om at gjøre at blive enigt med den daværende Indenrigsminister om de Forandringer og enkelte Forbedringer, som, uden at Grundlaget forandredes, af ham blev bifaldet, og Udvalget var ogsaa saa heldigt at faae hans Samtykke til, at disse Forandringer maatte foretages, og jeg troer, at de fleste af Forandringerne, som Udvalget foreslog, og som siden bleve vedtagne, vare virkelige og sande Forbedringer, og, da den daværende Indenrigsminister dertil gav sit Samtykke, saa var det efter vor Formening ogsaa rimeligt, at Regjeringen, som forresten endnu bestaaer af de samme Medlemmer, med Undtagelse af den høitærede Premierminister, vilde have anbefalet Lovens Sanction til Hs. Majestæt Kongen, naar den i Rigsdagen gif igjennem. Jeg for min Deel anseer Loven for at være et sandt Fremmskridt; jeg troer, at dens Emanation er et almindeligt Ønske, og jeg skal derfor stemme for Loven, og fremdeles vedblive at stemme for, at der ikke nedfattes noget Udvalg, for at ikke dens Antagelse derved skal blive forhindret; thi, nedfattes der et Udvalg, troer jeg, at dette vil være det Samme, som at Lovforslaget ikke vedtages — idetmindste ikke i denne Sæsson.

Tang: Jeg har ogsaa altid anseet denne Lov om Sammensætningen af Amtsraadene og Sogneforstanderskaberne som et Fremmskridt, og jeg har dertil troet, at det var en meget paatrængende Sag at faae den frem just nu, da